



ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΠΟΣΟΣΤΙΑΙΑ ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΛΑΘΩΝ

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ Δ. ΓΕΡΟΥ

ΕΝΑΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ

‘Αν τικείμενο τοῦ πειραματισμοῦ: Μιὰ πρώτη προσπάθεια καταμέτρησης τῶν δρθογραφικῶν λαθῶν τονισμοῦ στὰ γραπτὰ τῶν μαθητῶν τῆς ΣΤ’ Δημοτικοῦ καὶ τὰ συμπεράσματα που βγαίνουν.

Γενικὴ Εἰσαγωγὴ

Τὸ πρόβλημα τῆς διδασκαλίας τῆς δρθογραφίας, είναι κατὰ κοινήν δύμολογία, ἔνα πρόβλημα θασανιστικό. Ή παιδεία μας, σ' ὅλες τὶς θαθμίδες, κρίνεται ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ παρουσιάζουν οἱ μαθητὲς στὸ θέμα τῆς δρθογραφίας. Ή μόρφωση τῶν νέων, χωρὶς ἄλλο καὶ τῶν μεγάλων, μετριέται μὲ τὸ μέτρο τῆς δρθογραφίας, τῆς ίκανότητας τῶν μαθητῶν στὸ «δρθογραφεῖν». Ή Γραμματικὴ κατάντησε θεραπαινίδα τῆς δρθογραφίας καὶ ἡ γλωσσικὴ διδασκαλία γενικὰ τίποτε ἄλλο δὲν ὑπηρετεῖ παρὰ τὴν δρθογραφία.

Η γλωσσικὴ διδασκαλία μὲ τὶς ἀφόρητες δυσκολίες τῆς δρθογραφίας, ἀπὸ μέσο γιὰ τὴ σωστή, πλήρη ἔκφραση, ἔγινε αὐτοσκοπός. Ολες μας οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν δρθογραφία. Ή σωστὴ σύνταξη, ἡ ἐλεύθερη ἔκφραση τοῦ μαθητῆ, ἀκόμη καὶ οἱ προσπάθειες τῶν παιδιῶν, γιὰ νὰ ἀποκτήσουν προσωπικὸ ὑφος — δλα θυσιάζονται στὸ θωμὸ τῆς δρθογραφίας. Τὰ ἀποτελέσματα είναι γνωστὰ σ' ὅλους μας.

Γι' αὐτό, πρέπει νὰ είναι εύπρόσδεχτη κάθε προσπάθεια, ποὺ θὰ μᾶς βοηθοῦσε νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο. “Ενας ἀπ’ τοὺς δρόμους προσπέλασης ὃς θεωρηθεῖ καὶ ἡ δική μας πολύχρονη ἐργασία μὲ τὸ διδακτικὸ πρόβλημα τῆς δρθογραφίας.

Πρὶν νὰ παρουσιάσουμε τὸν πειραματισμὸ καὶ τὴ μέθοδο ποὺ ἀκολουθήσαμε στὴ διδασκαλία τῆς δρθογραφίας, τὸ δεύτερο είναι προϋπόθεση τοῦ πρώτου, (μιὰ ποὺ αὐτὸ μᾶς παρακίνησε νὰ προχωρήσουμε στὸν πειραματισμό), κρίνουμε σκόπιμο, νὰ ἐπαναλάθουμε ὅτι τόσες φορὲς ἔχουμε τονίσει ἄλλοῦ σχετικὰ μὲ τὶς αἰτίες ποὺ κατασταίνουν τὸ πρόβλημα τῆς δρθογραφίας ἔνα πρόβλημα ἄλυτο. Οἱ δυὸ αἰτίες είναι δργανικές, ἡ τρίτη είναι ἔξωγενής. Πρώτη αἰτία είναι ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὴν ιστορικὴ καὶ στὴ φωνητικὴ δρθογραφία. Δεύτερη αἰτία είναι οἱ κανόνες τονισμοῦ ποὺ δὲν ἔχουν σὲ καμιὰ περίπτωση

γενική έφαρμογή. Οι πολλές έξαιρέσεις έξουδετερώνουν τὴν όμοιομορφία που κατά κάποιον τρόπο έξασφαλίζουμε μὲ τὴν έφαρμογὴ τῶν τονικῶν κανόνων. Καὶ τρίτη, αὐτὴ τῇ φορᾷ ἔξωγενῆς αἴτια εἰναι τὸ καθεστῶς τῆς διγλωσσίας, που συστηματικὰ καὶ σκοπιμα καλλιεργήθηκε τὰ τελευταῖα χρόνια, στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο καὶ στὴν Παιδεία μας γενικώτερα. "Οσοι δουλεύουν στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο, ἀκόμη καὶ οἱ καθηγητὲς που παίρνουν μέρος στὶς εἰσαγωγικές ἔξετάσεις τοῦ Γυμνασίου, γνωρίζουν τὸ βαθμὸ σύγχυσης που φέρνει ἡ ἀνεπίκαιρη διδασκαλία τῆς καθαρεύουσας. Στὴν ὄνταλυση ἀποτελεσμάτων, που θὰ κάνουμε στὸ τέλος, θὰ ξεχωρίσουμε, δόσθιμος εἶναι δυνατό, τὶς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις τῆς διγλωσσίας πάνω στὴν «δρθογραφικὴ» ἐπίδοση τῶν μαθητῶν.

Μεθοδολογικά

Θὰ παρουσιάσουμε ἐδῶ, μὲ λίγα, τὴν μέθοδο διδασκαλίας τοῦ «μαθήματος» τῆς δρθογραφίας που ἀκολουθήσαμε τὰ τελευταῖα τρία χρόνια, γιὰ νὰ πλαισιώσουμε ἔτσι καλύτερα τὸν πειραματισμό.

Ξεκινήσαμε, πρὸ τρία χρόνια, μὲ 68 μαθητὲς τῆς Δ' τάξης. Μαζὶ μὲ τὴ γνωστὴ δρθογραφία (2-3 σειρές), δίναμε συστηματικὰ καὶ 2-3 σειρές ἀγνωστῆς δρθογραφίας. Τὸ δρθογραφικὸ ὄλικὸ τὸ δανειζόμαστε ἀπὸ τὰ δρθογραφικὰ λάθη που ἔκαναν τὰ παιδιὰ στὶς ἐκθέσεις τους καὶ στὶς ἄλλες γραπτές τους ἀνακοινώσεις. "Ετσι σιγὰ σιγὰ, δημιουργήσαμε τὸ βασικὸ δρθογραφικὸ λεξιλόγιο τῆς Δ' τάξης, καμῶμένο ἀπὸ λέξεις βασικὲς καὶ ἀπαραίτητες γιὰ μιὰ ἀποτελεσματικὴ ἔκφραση αὐτῆς τῆς ἡλικίας καὶ αὐτῆς τῆς σχολικῆς βαθμίδας (*). Τὶς λέξεις που ξεχωρίζαμε, τὶς δίναμε μέσα σὲ κείμενα διαφορετικὰ τὴν κάθε φορά. Τὴν ἴδια λέξη, σὲ ἄλλη πτώση, ἀριθμό, πρόσωπο, χρόνο κλπ., τὴν τοποθετούσαμε σὲ φράσεις τέτοιες που καὶ τὸ νόημα τῆς λέξης ἄλλαζε. "Ετσι, τὴ λέξη τὴ βλέπαμε καὶ ἐννοιολογικά. Τὸ ἴδιο, κάναμε καὶ στὴν Ε' τάξη (**). Τὸ βασικὸ δρθογραφικὸ λεξιλόγιο στάθηκε ἡ σπουδολικὴ στήλη τῆς δλῆς προσπάθειας.

Στὴν ΣΤ' τάξη ἀκολουθήσαμε διαφορετικὴ πορεία. Μᾶς βοήθησε ἀποτελεσματικὰ ἡ ἐλεύθερη διδασκαλία τῆς Δημοτικῆς καὶ στὶς 2 ἀνώτερες τάξεις. Χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθοῦμε, αἰσθητά, ἀπὸ τὸ ὄλικὸ (λέξεις καὶ συνδυασμοὶ λέξεων) τοῦ βασικοῦ δρθογραφικοῦ λεξιλογίου, θελήσαμε νὰ τὸ πλουτίσουμε καὶ νὰ συμπεριλάβουμε περισσότερες καὶ πυκνότερες σὲ νόημα λέξεις γιὰ μιὰ πιὸ ἀνετη καὶ πλήρη ἔκφραση τῶν μαθητῶν. Αρχίσαμε μὲ τὶς Λεξιλογικὲς Ἀσκήσεις γιὰ τὴν 5η καὶ 6η Δημοτικοῦ τῆς Νεοελληνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὶς Λεξιλογικὲς Ἀσκήσεις γιὰ τοὺς ξενόγλωσσους τῆς ἴδιας βιβλιοθήκης. Ήταν μιὰ προσπάθεια «ἀποτοξίνωσης» τῆς γλωσσικῆς ἔκφρασης τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὰ κατάλοιπα τῆς καθαρεύουσας καὶ ἐμπλουτισμοῦ τῆς μὲ χρήσιμα φραστικὰ στοιχεῖα τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς. Αὐτὰ γιὰ τὸ πρῶτο δίμηνο τῆς σχολικῆς

* Γιὰ περισσότερα κοίταξε ἀρθρο μου δημοσιευμένο σὲ τρεῖς συνέχειες, στὸ περιοδικὸ «Παιδαγωγικὴ καὶ Ψυχολογικὴ Ἐπιθεώρησις» 1963—1964.

** Στὴν Ε' τάξη εἶχαμε 73 μαθητές. 'Απ' αὐτοὺς οἱ 60 ήσαν οἱ δικοὶ μας τῆς Δ'. Οἱ 13 ήρθαν ἀπὸ ἄλλα σχολεῖα. Στὴν ΣΤ' τάξη εἶχαμε 86 μαθητές ὅπότε χωρίστηκε σὲ 2 τμῆματα. Κράτησα τὸ Β' τμῆμα μὲ 42 μαθητές. 'Απ' αὐτοὺς τοὺς 42 μαθητές, οἱ 30 ήσαν παλιοὶ δικοὶ μας τῆς Δ'. Οἱ 12 ήρθαν ἀπὸ ιδιωτικά.

χρονιάς. Από τὸ Δεκέμβριο, ἀρχίσαμε μιὰ πιὸ συστηματικὴ διεύρυνση τοῦ βασικοῦ ὀρθογραφικοῦ λεξιλογίου τῶν μαθητῶν. Υπαγορεύουμε, καθημερινά, 5-10 σειρὲς ἄγνωστης ὀρθογραφίας. Τὸ ύλικὸ τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες—ἐπιφυλλίδες καὶ εἰδησεογραφία γύρω ἀπὸ πνευματικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις — καὶ ἀπὸ κείμενα δόκιμων πεζογράφων. Δίνοντας τὸ κείμενο στὰ παιδιά, προσέχουμε τὴν ἀρθρωση καὶ τὴ στίξη. Στὸ τέλος, γράφουμε τὸ κείμενο καθαρὰ στὸν πίνακα καὶ δδηγοῦμε τοὺς μαθητὲς νὰ διορθώσουν τὰ λάθη τους. Γιὰ τοὺς ανορθόγραφους, γι' αὐτοὺς ποὺ κάνουν πάνω ἀπὸ 10 λάθη σὲ κείμενο 70-80 λέξεων (δὲν εἶναι παραπάνω ἀπὸ 6 παιδιά), ἔχουμε προβλέψει νὰ γίνεται ἡ διόρθωση τῶν τετραδίων τους, ἀπὸ ἴκανοὺς μαθητές. Στὸ τέλος, ζητοῦμε νὰ δηλώσουν τὶς λέξεις ποὺ ἔκαναν λάθος, καὶ σὲ λίγα λεπτά, ἔχουμε τὸν πίνακα τῶν δύσκολων λέξεων. Σᾶς δίνουμε ἔνα παράδειγμα. Εἶναι μόνο παράδειγμα:

"Εγραφων λάθος τῇ λέξῃ:	κινηματόγραφος	31 μαθητὲς
»	» : εἰσιτήριο	29 »
» ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ	» : εἰδοποιήσαμε	28 »
»	» : δημιούργησαν	26 »
»	» : διαμαρτυρία	20 »
»	» : συναισθήματα	18 »
»	» : ἄλλιως	16 »
»	» : συνεννοηθήκαμε	14 »
»	» : ἀπευθείας	16 »
»	» : ἀπόκρημνες	16 »
»	» : κηρύχθηκε	14 »
»	» : βιβλιοπωλείων	12 »
»	» : συγκινητικὲς	10 »
»	» : θυμηθήκαμε	10 »
»	» : τελευταῖα	8 »
»	» : ἀπλώνεται	6 »
»	» : ἔξήντα	6 »
»	» : γλιστροῦσαν	6 »
»	» : ώραιες	5 »

Στὸ τέλος τῆς θδομάδας, ἔχουμε 4 τέτοιους πίνακες. Κάνουμε μιὰ ἐπανάληψη, μὲ δικό μας κείμενο ποὺ περιέχει τὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς δύσκολες λέξεις καὶ τὶς πιὸ κοινόχρηστες (συνήθεις) σὲ διάφορους συνδυασμούς.

"Ἐτσι, μέσα σὲ λίγο διάστημα, ἔξασφαλίσαμε τὴ συστηματικὴ διδασκαλία 1200 λέξεων βασικῶν, ποὺ μαζὶ μὲ τὶς βασικὲς λέξεις τῆς Δ' καὶ Ε' τάξης, θὰ ἀποτελέσουν τὸ βασικὸ ὀρθογραφικὸ λεξιλόγιο τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, ἐμπλουτισμένο καὶ ἐννοιολογικὰ ἀναπτυγμένο.

"Ἐτσι, ἔργαστήκαμε στὴν ΣΤ' τάξη, ὡς σήμερα 30 τοῦ Μάρτη 1965, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔργασίας μας, στὸ μάθημα τῆς ὀρθογραφίας, μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἐνθαρρυντικά.

Αὕτὸ μᾶς παρακίνησε νὰ ἀνιχνεύσουμε τὰ λάθη τονισμοῦ, μέσα στὸ σύνολο τῶν ὀρθογραφικῶν λαθῶν, καὶ νὰ βγάλουμε τὰ ἀνάλογα συμπεράσματα.

Γιά τὸν πειραματισμὸν στηριχτήκαμε στὴν τάξη μας μόνο, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ γίνει διαφορετικά. Θὰ εἰναι. ίδιαίτερα ἐποικοδομητικό, δὲν θελήσουν καὶ ὄλοι νὰ θεωρῶσουν τὰ ἀποτελέσματα ποὺ θρήκαμε μὲ δικές τους ἀνάλογες προσπάθειες.



·Ο πειραματισμὸς

Δώσαμε στὰ παιδιά τῆς ΣΤ' τάξης, 6 κείμενα ὀρθογραφίας, μέσα σὲ 120 μέρες Τὸ πρῶτο κείμενο μὲ 296 λέξεις, τὸ δεύτερο κείμενο μὲ 466 λέξεις, τὸ τρίτο κείμενο μὲ 358 λέξεις, τὸ τέταρτο κείμενο μὲ 139 λέξεις, τὸ πέμπτο κείμενο μὲ 248 λέξεις καὶ τὸ ἕκτο κείμενο μὲ 239 λέξεις.

Κείμενο 1ο (λέξεις 296)

‘Ο Διευθυντὴς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου, σὲ διάλεξή του γιὰ τὰ βυζαντινὰ εἰκονίσματα, παρουσίασε μὲ φωτεινὲς προβολές, ώραιες εἰκόνες τοῦ 7ου μ.Χ. αἰώνα.

‘Αγαπῶ τὰ ταξίδια καὶ προπαντὸς ἐπιδιώκω νὰ παρατηρῶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ μέσα ἀπὸ ἐκείνους νὰ παίρνω συνείδηση τοῦ ἑαυτοῦ μου. Δὲν εἰναι πολὺς καιρὸς ποὺ βρέθηκα στὴν Ἰταλία κι ἐκεῖ γνώρισα τοὺς νέους τῶν 24 - 25 χρονῶν.

“Οταν ἡ τέχνη τοῦ πολέμου ἄλλαξε, οἱ ἡγεμόνες ποὺ διέθεταν πυροβόλα δχύρωναν τὰ στρατόπεδά τους κατὰ τέτοιον τρόπο, ποὺ τὰ ἄλογα τῶν ἔχθρων δὲν μποροῦσαν νὰ ὑπερπηδήσουν τὰ ἐμπόδια.

Οἱ δονομαστικὲς ἑορτὲς (γιορτὲς) καὶ οἱ ἄλλες κοινωνικὲς συναντήσεις, ἔχουν σκοπὸ νὰ φέρουν τοὺς ἀνθρώπους κοντὰ καὶ νὰ τοὺς κάνουν νὰ σκέπτωνται πόσο χρειάζεται δ ἔνας τὸν ἄλλο.

‘Ηταν παιδὶ καὶ πήγαινε στοὺς μύλους μὲ δυὸ ἄλλους συνομήλικούς του, δταν τὸν ἔπιασαν οἱ Τουρκαλβανοί, πού, μετὰ τὰ ‘Ορλωφικὰ εἶχαν κατακλύσει τὴν Ἀνατολικὴ Μάνη. ‘Ηταν δ Νικόλαος Νυφάκης. Ξεριζωμένος 20 χρόνια ἀπὸ τὸν τόπο του, γύρισε στὴ Μάνη τὸ 1788. ‘Εγινε δάσκαλος σ’ ἔνα χωριό.

‘Ἄλλὰ δταν τὸ πλοῦτο πλησίασε στὰ φρούρια, κρότοι πυροβόλων ἀναγγέλλουν δτι ἀπαγορεύεται ἡ ἔξοδος· μὰ σφαίρα μάλιστα τρύπησε ἔνα πανί. ‘Ἐξακολουθοῦν δμως τὸ δρόμο τους καὶ ὡς ἐκ θαύματος θὰ περάσουν ἀβλαβεῖς.

‘Ηρθε λοιπὸν πάλι, δ καιρὸς τῶν δώρων καὶ τῶν εὐχῶν. Εἰναι δ καιρὸς ποὺ δλοι νιώθουν νὰ δώσουν καὶ νὰ πάρουν χαρά. Γι’ αὐτὸ εἰναι ἀπαρέδεχτη κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἔξασφάλιση ὑπερβολικοῦ κέρδους ἀπὸ τὴν πώληση Χριστουγεννιάτικων δέντρων.

Οἱ ἀνθρώποι δὲν φαίνονται, πὼς θὰ πάψουν νὰ ἐπινοοῦν τρόπους, γιὰ νὰ σκοτώνονται. ‘Έχει κανένας τὴν ἐντύπωση, πὼς δ θάνατος εἰναι τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ δ καθένας κάνει δ, τι μπορεῖ, γιὰ νὰ τ’ ἀποφύγῃ.

Διαβάζω, τώρα, τὶς τελευταῖς φράσεις τοῦ συγγραφέα. Τὴν τελευταία φορὰ ποὺ συναντηθήκαμε μὲ τὸν κ. Α., θυμοῦμαι, πὼς συζητήσαμε γιὰ τὶς μεγαλοπρεπεῖς τελετὲς ποὺ γίνονταν κατὰ τὴν ἐγκατάσταση τῶν τελευταίων ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας.



Κείμενο 2ο (λέξεις 466)

Τπάρχουν βέβαια και περιπτώσεις, που δὲν χωρεῖ καμιὰ δικαιολογία.

Μπαίνω, διαιρῶ, μοιράζω, διατηρῶ, φυλάγω, διαφωτίζω, φωτίζω, θρυμματίζω, κομματιάζω, σπάζω, τσακίζω, τελειώνω, συμπληρώνω.

Τὴν συνεργασία δὲν, δσων διαθέτον ἐνθύμια, τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ζητεῖ ἡ Λέσχη Φιλελευθέρων, προκειμένου νὰ διοργανώσῃ ἔκθεση γιὰ τὸν Ἐθνάρχη.

Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ χρειάστηκε νὰ καταφύγουμε στὴν ἀκινησία, στὴν ἔλλειψη χειρονομῶν, νὰ καταργήσουμε κάθε κίνηση.

Τὰ πρόσωπα που γνωρίσαμε, τὰ πράγματα που ἀγγίσαμε.

"Ομως τὰ σπίτια κάποτε ὑπῆρχαν πραγματικά. Μὲ τὰ μεγάλα τους ρολόγια στὸ ὑψος τῶν τούχων σημαίνοντας τοὺς γυρισμοὺς τῆς βροχῆς καὶ τῆς γέννησης τοῦ ἥλιου καὶ τοῦ φεγγαριοῦ.

Οἱ ἐκδόσεις βιβλίων πλήθυναν τὰ τελευταῖα 10 χρόνια.

"Οσοι περνᾶτε μὲ ἀδιαφορία ἔξω ἀπὸ τοὺς ναούς, πηγαίνετε στὸ ἔξωτερικό, νὰ καταλάβετε τί θὰ πῆ ἐκκλησία.

"Ο Ιωάννης Καποδίστριας εἶναι ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς χώρας, ὃστερα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση. Τὸ ἔργο του στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἓνα κεφάλαιο ἀληθινὰ τεράστιο. "Οταν ἀνέλαβε ὁ Καποδίστριας δὲν ὑπῆρχε Κράτος καὶ ὁ Κ. δημιούργησε Κράτος: παιδεία, ἀσφάλεια, γεωργία.

"Αγαπητὲ κ. διευθυντά,

"Αναγκάζομαι ν' ἀπαντήσω στὴν ἐπιστολή, που σᾶς ἔστειλε ὁ κύριος Κ., γιατὶ κατάγομαι ἀπὸ δρεινὸ χωριό καὶ γνωρίζω τὰ προβλήματα που ἀπασχολοῦν τοὺς χωρικούς.

"Ήταν ἓνα βράδυ χειμωνιάτικο τοῦ 1949, ὁ ποιητὴς εἶχε κέφι πολύ, γελοῦσε, ἔπινε, ἔτρωγε καὶ ἔλεγε ἴστορίες.

Δὲν εἶναι πολὺ δύσκολο πράγμα νὰ γίνεσαι εὐχάριστος στοὺς ἀνθρώπους που σὲ τριγυρίζουν ἢ σὲ πλησιάζουν, ἐπειδὴ σὲ χρειάζονται· τὸ δύσκολο εἶναι νὰ γίνεσαι δυσάρεστος, δταν πρέπει.

Ξεκίνησαν, μόλις ξημέρωσε. Τὸ πρωὶ ἦταν γκρίζο, κάπως θολό. Σὲ λίγο, δμως ἡ μέρα καθάρισε καὶ φάνηκε στὸν οὐρανὸ δ ἥλιος. Τὸ χιόνι, παγωμένο, σκέπαζε τὸ μονοπάτι. Βάδιζαν δύσκολα, γιατὶ τὰ πόδια γλιστροῦσαν πάνω στὸ παγωμένο ἔδαφος. 'Ανηφόριζαν στὴν πλαγιὰ ἐνὸς λόφου, ἀνάμεσα σὲ χωράφια ἐγκαταλειμμένα.

"Ἐτσι, ὁ πατέρας του τὸν πῆρε στὸ καΐκι, δταν ἦταν 12 χρονῶν. Κι ἀπὸ τότε δρχισε ἡ ἴστορία του στὴ θάλασσα.

"Ἐνα ἀπὸ τὰ ἐγγόνια του, σήμερα, δημοσιεύει τὴν αὐτοβιογραφία του καὶ φωτουπημένη, μᾶς τὴν στέλνει ἀπ' τὸ Λονδίνο ἀγαπητὸς φίλος.

Ένας άπό τους πιὸ γνωστοὺς στὸ ἔξωτερικὸ ἔλληνες καλλιτέχνες, εἶναι ὁ γλύπτης Σκλάβος. Τελευταῖα ἀγοράστηκε ἀπὸ τὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Τύρκης ἕνα ἔργο του.

Τὰ ἔπιπλα, οἱ πορσελάνες τοῦ παλιοῦ καιροῦ συγκεντρώνονται καὶ γίνονται ἐκθέσεις. Ἐπίσης πίνακες ζωγραφικῆς καὶ σπάνια βιβλία.

Σήμερα εἶναι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου γιορτάζει ἡ Θεσσαλονίκη ποὺ τὸν ἔχει πολιοῦχο καὶ πολλὲς ἄλλες πόλεις καὶ χωρὶς τῆς Ἑλλάδας ἔχουν γιὰ πολιοῦχο τὸν Ἀγιο Δημήτριο.

Συμπληρώθηκαν ἐφέτος 150 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἰδρυση τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας. Σὲ μιὰ ρωσσικὴ πόλη, τὸ 1814, τρεῖς Ἑλληνες, δ Σκουφᾶς, δ Ξάνθος καὶ δ Τσακάλωφ συνεδρίαζαν νύχτες δλόκληρες καὶ συζητοῦσαν γιὰ τὴν καλύτερη δργάνωση τῆς ἐπανάστασης.

Γεννήθηκε στὴν Ἀθῆνα πρὶν ἀπὸ 25 χρόνια. Τὸ 1953 ἔγινε καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου. Ἡξερε καλὰ τὴ νεοελληνικὴ γλώσσα κι ἔκανε ὠραῖες μεταφράσεις ἀπὸ τὸ ἀελληνικὰ στὰ ἀγγλικά. Τὴν τελευταῖα φορὰ ποὺ τὸν είδα, εἶπε, πὼς θὰ ἐρχόταν στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ ἐργαστοῦμε μαζί.

* * *

Κείμενο 3ο (λέξεις 358)

Ἐκεῖ ἐπάνω στὶς προχωρημένες γραμμὲς οἱ προφυλακὲς δεκατίζονταν. Τὰ κροπαγήματα ἐφθαναν σὲ διπλάσιο ἀριθμὸ ἀπὸ τὸν χτυπημένους τῆς μάχης.

Τὴν περασμένη Τετάρτη πήγαμε νὰ παρακολουθήσουμε μιὰ διάλεξη στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ἐκεῖ συναντήσαμε παλιοὺς γνώριμους καὶ φίλους καὶ θυμηθήκαμε τὰ παλιά. Η διάλεξη εἶχε πολὺ ἐνδιαφέρον.

Δημιουργοῦν ἐπικίνδυνες συνέπειες, γιὰ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν οἱ νάυλον σακοῦλες μὲ τὶς δποῖες προστατεύονται ἀπὸ τὴ βροχή.

Τὰ περιοδικά, οἱ ἐφημερίδες, οἱ βιτρίνες τῶν βιβλιοπωλείων καὶ πολλῶν ἄλλων καταστημάτων, μερικὲς μέρες πρὶν ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὲς ἐκλογές, εἶχαν τὶς περισσότερές τους σελίδες γεμάτες ἀπὸ διαφημίσεις τῶν προεδρικῶν ἐκλογῶν.

Πρὶν κλείσουμε τὴ σύντομη αὐτὴ εἰσαγωγὴ, πρέπει νὰ ξεκαθαρίσουμε μιὰ πλάνη. Μερικοὺς δπαδοὺς τῆς γλωσσικῆς ἀναρχίας, δταν τοὺς ρωτήσης γιατὶ ἔβαλαν στὸ γραπτὸ τους μιὰ λόγια λέξη, ἀπαντοῦν: "Ετοι λέγεται κι ἐγὼ γράφω δπως μιλοῦμε. Σ' αὐτοὺς παρατηροῦμε: δχι, δὲ λέγεται ἔτσι κάπου—κάπου μπορεῖ ἔξαιρετικὰ καὶ χωρὶς συνέπεια ν' ἀκουστῇ κι ἔτσι, ἀλλὰ συνήθως, κανονικά, ἀπὸ γραμματισμένους καὶ ἀγράμματους λέγεται ἄλλιως.

"Οταν κηρύχτηκε δ πόλεμος, δ διοικητὴς τοῦ συντάγματος ἐδήλωσε ἀσθένεια καὶ ἀποχώρησε. Οἱ νεώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ πυροβολητὲς ζητοῦσαν ἀπὸ τοὺς διοικητὲς τῶν ταγμάτων νὰ προχωρήσουν καὶ νὰ καταλάβουν ἐπίκαιρες θέσεις στὰ σύνορα.

"Ένας νέος του τόπου μας, παιδί του λαοῦ, έπαρχιώτης ή χωρικός, ξεκινάει μιὰ μέρα κυνηγημένος ἀπὸ τὴν ἀνάγκη, παίρνει τὰ μάτια του καὶ φεύγει σὲ ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χῶρες, γιὰ νὰ βρῇ δουλειά.

Κάποτε ἡ πειρατεία, στὴ σκλαβωμένη Ἑλλάδα, τρομοκρατοῦσε ὅλα τὰ παράλια. Οἱ ἄνθρωποι φοβισμένοι ἔχτιζαν τὰ σπίτια τους πίσω ἀπ' τὰ βουνά, σὲ ἀπόκρημνες πλαγιές, γιὰ νὰ μὴν μποροῦν νὰ τὰ δοῦν ἀπ' τὴν θάλασσα οἱ πειρατές. Οἱ πειρατὲς δὲ γνώριζαν τί θὰ πῆ εὐσπλαχνία, λήστευαν καὶ σκότωναν.

Ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη, ὑστερα ἀπὸ προσπάθειες καὶ ἀναβολὲς 60 χρόνων, ἀποκτᾶ ἐπὶ τέλους δικό της μέγαρο. Τὸ μέγαρο τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης θὰ χτισθῇ ἀπέναντι ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο «Χίλτον».

Τί συγκινητικὲς στιγμὲς μπροστὰ στοὺς ψυχροὺς ὑπαλλήλους, πού, σκυμμένοι πάνω στὶς ζυγαριές καὶ σὲ κάτι φακούς, δὲ βλέπουν παρὰ μόνο ἀριθμούς. Πρόκειται γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου.

Πήρατε ποτέ οις μέρος σὲ καμιὰ κρουαζιέρα νὰ δῆτε πῶς ταξιδεύουν σήμερα οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὴν ψυχαγωγία τους; Νομίζω, πῶς στὸν τομέα αὐτὸν ὑπάρχει κάτι, γιὰ τὸ διοτί δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύεται ἡ χώρα μας.

* *

Κείμενο 4ο (λέξεις 139)

Ἐξήντα χιλιόμετρα στὰ βορειὰ τῆς Πράγας ὑπάρχει μιὰ μικρὴ πολιτεία ποὺ λέγεται Τερεζίν. Ἐκεῖ ἐγκατέστησαν οἱ χιτλερικοί, στὰ 1941, ἕνα πολιτικὸ στρατόπεδο Ἐβραίων. Ἐστειλαν ἐκεῖ οἰκογένειες δλόκληρες μὲ τὰ ἀνήλικα μέλη τους. Ἐτσι, στὸ Τερεζίν συγκεντρώθηκαν δεκαπέντε χιλιάδες παιδιά. Ἀκολούθησαν κι ἐκεῖνα τὴν τύχη τῶν γονιῶν τους. Ἐξοντώθηκαν μὲ τὸ γνωστὸ τρόπο. Μονάχα 100 γλίτωσαν. Μέσα σὲ 4000 σχέδια ποὺ βρέθηκαν ἐκεῖ, ἐβδομήντα βρίσκονται τώρα στὴν Ἀθήνα.

Σ' ἔνα στρατόπεδο τῆς Κύπρου, οἱ ἀντρες του καρτεροῦν ὁρα τὴν ὁρα νὰ τοὺς δοθῇ τὸ σύνθημα, γιὰ νὰ ξεκαθαρίσουν μέσα σὲ λίγες ὥρες τὶς τουρκοφωλιές. "Ολα πλέουν κι ἐδῶ στὸ γαλανόλευκο χρῶμα. Μπροστά μας ἀπλώνεται τὸ γαλάζιο πέλαγος μὲ τοὺς λευκοὺς κυματισμούς του. Κυματίζει καὶ ἡ γαλανόλευκη.

Συναντῶ στὸ προεδρικὸ μέγαρο τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο. Εἶναι αἰσιόδοξος γιὰ τὴν δριστικὴ ἔκβαση τοῦ ἀγώνα. Στὴν κορφὴ τοῦ Πενταδάχτυλου μάχονται οἱ νέοι τῆς Κύπρου. (*)

* *

Κείμενο 5ο (λέξεις 248)

Φυσικὴ εὐγένεια βρίσκουμε στὸ λαό μας, δπως σὲ κανένα ἄλλο λαό, καὶ ἡ μητέρα τοῦ λαοῦ μας, ἴδιως ἡ χωρική, καὶ ἀκόμα περισσότερο ἡ νησιώτισσα, ποὺ συχνὰ οὕτε νὰ διαβάσῃ δὲν ξέρει, εἶναι εὐγενέστερη καὶ καλύτερη ἀπὸ τὶς γυναικες

* Στὰ μικρὰ κείμενα δὲ δίνουμε τὸ δνομα τοῦ συγγραφέα, στὰ μεγαλύτερα, δπως τὰ παρακάτω, δίνουμε τὸ συγγραφέα.

τῆς ἕδιας τάξης τῶν ἄλλων φυλῶν. Τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα ποὺ ἔχει ἀπὸ τὴν φύση ἔρει καὶ τὰ μεταδίδει στὸ παιδί της· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνατροφὴ αὐτὴ ποὺ τοῦ δίνει εἰναι ἀπλοῖχὴ σὰν ἐκείνη.

“Οσο ἀνεβαίνουμε διως στὰ λεγόμενα ψηλότερα κοινωνικὰ στρώματα τόσο ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν γίνεται πολυπλοκότερη κι ἐκεῖ βλέπουμε τὴν ἀνεπάρκεια τῆς ἀνατροφῆς τῆς ἑλληνίδας μητέρας. Μὲ τὴν δῆθεν εὐρωπαϊκὴ μόρφωση ποὺ λαβαίνουμε, μισερὴ καὶ κακοχωνεμένη, κουτσομαθημένη ἀπὸ νταντάδες καὶ δασκάλες ξένες, ποὺ εἶναι οἱ ἕδιες ἀμόρφωτες καὶ ἀνίκανες νὰ ἐννοήσουν τὸν τόπο μας καὶ νὰ διακρίνουν ποιές ἀπὸ τὶς συνήθειές τους ἐφαρμόζονται σὲ μᾶς καὶ ποιές προσκρούουν στὸ δικό μας πολιτισμό, παλαιότερο ἀπὸ τὸ δικό τους καὶ βαθύτερο, ἀκόμα καὶ δταν εἶναι ἀφανέρωτος σὲ κείνους ποὺ δὲν ξέρουν νὰ τὸν δοῦν, ἀναθρεμμένες λέγω, ἀπὸ ξένες νταντάδες, χάνουμε τὰ φυσικά μας προτερήματα καὶ μόνο ἐλαττώματα ἀποκτοῦμε. Οἱ ἀπαιτήσεις μεγαλώνουν μὲ τὶς ξένες γλώσσες, τὰ πιάνα καὶ τὰ γράμματα ποὺ δῆθεν μάθαμε, μὲ τὸ πασάλειμμα τὸ εὐρωπαϊκὸ ποὺ πήραμε· μὰ οἱ περισσότερες οὕτε νὰ σκεφθοῦμε ξέρουμε οὕτε νὰ κρίνουμε.

Μίλοῦμε Γαλλικά, Ἀγγλικά ἢ Γερμανικά ἀναμεταξύ μας γιὰ νὰ δεῖξουμε, πὼς εἴμαστε ἔξευρωπαῖσμένες, διαβάζουμε τὰ τελευταῖα ρομάντζα καὶ τρέχουμε στὰ Ηαρίσια, δπου παρακολουθοῦμε, τὰ θέατρα γιὰ νὰ εἴμαστε ἐνήμερες τῆς πνευματικῆς κινήσεως. Ἡ ψυχὴ μας διως ἔμεινε ἀμόρφωτη. (Πην. Δέλτα)

* * *

Κείμενο 60 (λέξεις 239)

Διάν τὸ φυσικὸ μποροῦσε ποτὲ νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὴ ἕδεα τοῦ μεγαλείου τῆς ψυχῆς, νὰ ζωγραφίσῃ τὴν ἀπροσμέτρητη δύναμή της, αὐτὸ δὲν ἥταν σίγουρα τὸ δικό του φυσικό. Ἀνάστημα μέτριο, κορμὶ κανονικό, συμμετρικό, λιγνό, σβέλτο, χωρὶς τίποτε τὸ ἔξαιρετικό. Ἐμπρὸς σὲ ἄλλους κλέφτες θὰ φαινόταν νάνος. Ἡ μορφὴ του σουρωμένη, ἔεροφημένη, ἔδειχνε ἀκόμη πιὸ ἀδύνατη μέσα στὰ μακριὰ μαλλιά του, ποὺ κυμάτιζαν στοὺς ὅμους. Τὸ μέτωπό του, ψηλὸ καὶ στερεό, αὐλάκωναν δυὸ τρεῖς βαθιεὶς ρυτίδες. Ἡ μύτη του κάπως χοντρή, μεγαλούτσικη, ἐλαφρὰ γυριστή. Δυὸ μεγάλες γραμμές, ἀπάνω ἀπὸ τὸ δασύ μουστάκι, κατέβαιναν ἀπὸ τὴν ἄκρη τῶν φουθουνιῶν κι ἔζωναν μὲν ἔνα μισοφέγγαρο τὸ πλατὺ παχὺ στόμα του. Ἔνα δόντι καβαλίκευε λιγάκι τὸ κάτω χεῖλος ποὺ δὲν ἔσμιγε ἐντελῶς μὲ τὸ ἀπάνω, τὸ σαγόνι του ἀρχιζε μὲ ἀδρὴ γραμμή, ἔσβηνε διως πιὸ κάτω ἀπαλά. Δὲν εἶχε μεγάλα μάτια. Κάτω ἀπὸ πυκνὰ φρύδια, μέσα στὶς βαθιεὶς κόχες του, φαίνονταν μάλιστα μικρότερα πολὺ ἀπ’ δσο ἥταν πραγματικά.

Ἡ ἔκφρασή τους στεκόταν δλη στὴ ματιά του. Ἡσυχη, ἀμεση, ἀτρομη, χωνόταν δλόισια σὰ μύτη ἀτσαλιοῦ στὸ εἶναι τῶν ἄλλων. Ἡταν κοντολογίς μορφὴ χαρακτηριστική, μὰ δχι φωναχτή. Καὶ αὐστηρὴ χωρὶς νὰ εἶναι ἄγρια. Κάτι, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ξαφνιάσῃ στὸ τραχὺ πρόσωπο δὲν ἥταν οὕτε μύτες, οὕτε στόματα, οὕτε μῆλα πεταγμένα καὶ βαθουλώματα, μὰ ἔνας ἀέρας γεμάτος χριστιανικὴ ἐγκαρτέρηση, βαθιὰ καλοσύνη κι ἀνθρωπιά, μὰ γλύκα σὰν ἀσκητής, ποὺ δὲν ἥξερες τί γυρεύει σ’ ἔναν πρωτοκλέφτη, ποὺ εἶχε σπείρει μὲ ἀνοιχτὰ τὰ χέρια τόσες φορὲς τὸ θάνατο. (Σπ. Μελᾶ)

ΠΙΝΑΚΑΣ 1ος

ΤΑΞΗ ΣΤ^η.
Συνοπτικὸς πίνακας ἐπίδοσης τῶν μαθητῶν
ΔΟΚΙΜΙΟ 1

α/α	Όνοματεπών.	Λάθη δρθογραφ.	Λάθη τονισμοῦ
1	Ε. Π.	36	11
2	Α. Ρ.	43	9
3	Β. Φ.	23	1
4	Β. Φ.	23	7
5	Δ. Μ.	60	13
6	Σ. Μ.	42	18
7	Μ. Σ.	19	10
8	Α. Χ.	9	2
9	Μ. Π.	9	3
10	Α. Χ.	1	
11	Ε. Φ.	68	16
12	Μ. Π.	60	28
13	Δ. Ε.	21	5
14	Α. Χ.	8	3
15	Χ. Τ.	18	6
16	Ρ. Σ.	12	5
17	Δ. Μ.	30	10
18	Ρ. Τ.	26	4
19	Ε. Σ.	28	12
20	Ε. Τ.	13	3
21	Β. Χ.	8	2
22	Α. Σ.	60	23
23	Γ. Μ.	27	8
24	Γ. Τ.	55	9
25	Γ. Π.	36	6
26	Γ. Σ.	21	4
27	Γ. Σ.	40	12
28	Τ. Π.	41	2
29	Α. Υ.	78	26
30	Β. Φ.	19	5
31	Ι. Χ.	24	8
32	Δ. Μ.	27	9
33	Δ. Τ.	19	7
34	Μ. Μ.	0	0
35	Δ. Φ.	12	6
36	Ι. Μ.	12	7
37	Π. Μ.	21	11
38	Α. Μ.	13	5
39	Χ. Κ.		
40	Α. Σ.		
41	Α. Φ.		

1062 316

29,5%

Αναλογία τονικῶν

ΔΟΚΙΜΙΟ 2

α/α	Όνοματεπών.	Λάθη δρθογραφ.	Λάθη τονισμοῦ
1	Ε. Π.	87	40
2	Α. Ρ.	73	21
3	Β. Φ.	44	16
4	Β. Φ.	42	13
5	Δ. Μ.	141	38
6	Σ. Μ.	33	14
7	Μ. Σ.	40	9
8	Α. Χ.	24	6
9	Μ. Π.	2	1
10	Α. Χ.	137	35
11	Ε. Φ.	82	39
12	Μ. Π.	30	7
13	Δ. Ξ.	18	6
14	Α. Χ.	24	12
15	Χ. Τ.	29	10
16	Ρ. Σ.	46	19
17	Δ. Μ.	49	16
18	Ρ. Τ.	39	16
19	Ε. Σ.	10	5
20	Ε. Τ.	85	31
21	Β. Χ.	27	10
22	Α. Σ.	125	44
23	Γ. Μ.	69	19
24	Γ. Τ.	28	5
25	Γ. Π.	49	19
26	Γ. Σ.	87	33
27	Γ. Σ.	A. Υ.	4
28	Τ. Π.	30	6
29		Ι. Χ.	26
30		Δ. Μ.	22
31		Δ. Τ.	16
32		Μ. Μ.	0
33		Δ. Φ.	12
34		I. M.	8
35		Π. Μ.	26
36		Α. Μ.	6
37		X. K.	7
38		A. Σ.	13
39		A. Φ.	7
40			
41			

1794 611

34,5%

ΠΙΝΑΚΑΣ 2ος

ΤΑΞΗ ΣΤ'.
Συνοπτικός πίνακας ἐπίδοσης τῶν μαθητῶν

ΔΟΚΙΜΙΟ 3

α/α	Όνοματεπών.	Λάθη δρθογραφ.	Λάθη τονισμοῦ
1	Ε. Π.	60	22
2	Α. Ρ.	57	19
3	Β. Φ.	40	5
4	Β. Φ.	25	8
5	Δ. Μ.	93	22
6	Σ. Μ.		
7	Μ. Σ.	51	23
8	Α. Χ.	30	4
9	Μ. Π.	19	6
10	Α. Χ.	0	0
11	Ε. Φ.	103	15
12	Μ. Π.	68	20
13	Δ. Ζ.	29	4
14	Α. Χ.	7	2
15	Χ. Τ.	16	6
16	Ρ. Σ.	21	8
17	Δ. Μ.	45	14
18	Ρ. Τ.	60	10
19	Ε. Σ.	42	14
20	Ε. Τ.	27	4
21	Β. Χ.	7	2
22	Α. Σ.	69	20
23	Γ. Μ.	32	6
24	Γ. Τ.		
25	Γ. Π.	55	11
26	Γ. Σ.	21	3
27	Γ. Σ.	46	10
28	Τ. Π.	69	12
29	Α. Υ.	94	39
30	Β. Φ.	21	3
31	Ι. Χ.	23	5
32	Δ. Μ.	48	8
33	Δ. Τ.		
34	Μ. Μ.	2	0
35	Δ. Φ.	11	4
36	Ι. Μ.	7	2
37	Π. Μ.	51	24
38	Α. Μ.	21	4
39	Χ. Κ.	6	0
40	Α. Σ.	48	16
41	Α. Φ.	15	4

1439 353

24,5%

*Αναλογία τονικῶν

ΔΟΚΙΜΙΟ 4

α/α	Όνοματεπών.	Λάθη δρθογραφ.	Λάθη τονισμοῦ
1	Ε. Π.	14	7
2	Α. Φ.	15	7
3	Β. Φ.	8	3
4	Β. Φ.	12	4
5	Δ. Μ.		
6	Σ. Μ.		
7	Μ. Σ.	16	11
8	Α. Χ.	8	1
9	Μ. Π.		
10	Α. Χ.	0	0
11	Ε. Φ.		
12	Μ. Π.	24	11
13	Δ. Ζ.	12	6
14	Α. Χ.	6	3
15	Χ. Τ.	7	5
16	Ρ. Σ.		
17	Δ. Μ.	10	6
18	Ρ. Τ.	11	5
19	Ε. Σ.	17	7
20	Ε. Τ.		
21	Β. Χ.	2	1
22	Α. Σ.	13	6
23	Γ. Μ.		
24	Γ. Τ.		
25	Γ. Π.		
26	Γ. Σ.	6	3
27	Γ. Σ.	11	8
28	Τ. Π.		
29	Α. Υ.		
30	Β. Φ.	12	2
31	Ι. Χ.	13	6
32	Δ. Μ.	13	8
33	Δ. Τ.	8	7
34	Μ. Μ.	0	0
35	Δ. Φ.		
36	Ι. Μ.	6	6
37	Π. Μ.		
38	Α. Μ.	8	5
39	Χ. Κ.	2	1
40	Α. Σ.	20	4
41	Α. Φ.		

274 133

48,5%

ΠΙΝΑΚΑΣ 3ος

ΤΑΞΗ ΣΤ'.
Συνοπτικὸς πίνακας ἐπίδοσης τῶν μαθητῶν

ΔΟΚΙΜΙΟ 5

α/α	Όνοματεπών.	Λάθη δρθογραφ.	Λάθη τονισμοῦ
1	Ε. Π.	39	11
2	Α. Ρ.		
3	Β. Φ.	21	5
4	Β. Φ.	22	5
5	Δ. Μ.		
6	Σ. Μ.	48	12
7	Μ. Σ.	25	8
8	Α. Χ.		
9	Μ. Π.		
10	Α. Χ.	11	3
11	Ε. Φ.	9	0
12	Μ. Π.	59	14
13	Δ. Ζ.	43	10
14	Δ. Ζ.	13	5
15	Α. Χ.	8	2
16	Χ. Τ.	12	3
17	Ρ. Σ.	18	6
18	Δ. Μ.	26	8
19	Ρ. Τ.	27	7
20	Ε. Σ.	25	8
21	Ε. Τ.	35	8
22	Β. Χ.	10	4
23	Α. Σ.	53	16
24	Γ. Μ.	22	7
25	Γ. Τ.		
26	Γ. Π.	36	8
27	Γ. Σ.	19	7
28	Γ. Σ.		
29	Τ. Π.	33	6
30	Α. Υ.	63	14
31	Β. Φ.		
32	Ι. Χ.	21	6
33	Δ. Μ.		
34	Δ. Τ.		
35	Μ. Μ.	4	1
36	Δ. Φ.	11	3
37	Ι. Μ.		
38	Π. Μ.		
39	Α. Μ.	32	10
40	Χ. Κ.	12	4
41	Α. Σ.	41	6
	Α. Φ.	14	5

Άναλογία τονικῶν 727 213
29,3%

Μέσος δρος : Λάθη τονισμοῦ τὸ 31,6% τῶν δρθογραφικῶν (περίπου τὸ $\frac{1}{3}$)
 *Ἐπὶ 5972 δρθ. λαθῶν τὰ 1889 εἰναι λάθη τονισμοῦ.

ΔΟΚΙΜΙΟ 6

α/α	Όνοματεπών.	Λάθη δρθογραφ.	Λάθη τονισμοῦ
1	Ε. Π.	26	12
2	Α. Ρ.	29	9
3	Β. Φ.	16	5
4	Β. Φ.	18	5
5	Δ. Μ.	63	18
6	Σ. Μ.		
7	Μ. Σ.		
8	Α. Χ.	10	2
9	Μ. Π.	12	6
10	Α. Χ.	7	4
11	Ε. Φ.	71	21
12	Μ. Π.	39	18
13	Δ. Ζ.	17	5
14	Α. Χ.	6	2
15	Χ. Τ.		
16	Ρ. Σ.		
17	Δ. Μ.		
18	Ρ. Τ.	23	5
19	Ε. Σ.	23	6
20	Ε. Τ.		
21	Β. Χ.	12	7
22	Α. Σ.	37	11
23	Γ. Μ.		
24	Γ. Τ.		
25	Γ. Π.		
26	Γ. Σ.	19	7
27	Γ. Σ.	16	5
28	Τ. Π.		
29	Α. Υ.	71	25
30	Β. Φ.	15	7
31	Ι. Χ.	23	10
32	Δ. Μ.	36	12
33	Δ. Τ.	10	6
34	Μ. Μ.	5	2
35	Δ. Φ.		
36	Ι. Μ.	4	2
37	Π. Μ.		
38	Α. Μ.	11	4
39	Χ. Κ.	8	4
40	Α. Σ.	28	10
41	Α. Φ.	21	8

Άναλογία τονικῶν 676 263
38,9%

ΠΙΝΑΚΑΣ 4ος

I. Λάθη τονισμοῦ — Συχνότητα

α/α	Λάθη τονισμοῦ	Συχνότητα	α/α	Λάθη τονισμοῦ	Συχνότητα	Λέξη ή σύνθετη που αποδεικνύεται
1	τελευταία	59	19	ώρες	11	
	τελευταῖα		20	δώρων	11	
2	πῶς καὶ πώς	42	21	τοίχων	11	
3	τοῦέσιυτοῦτου	29	22	έβδομήντα	10	
4	γλώσσα	23	23	σφαίρα	10	
5	πράγμα	18	24	Αθήνα	9	
6	ίδρυση	18	25	ώραιες	9	
6	έταιρεία	18	26	ἀπλοϊκή	9	
8	ἀγώνα	17	27	δριστική	9	
9	ὑπῆρχαν	17	28	βιβλιπωλείων	9	
10	δῆθεν	16	29	δπαδούς	9	
11	έορτὲς	16	30	τῆς δδοῦ	9	
12	σακούλες	16	31	χώρα	9	
13	αἰώνα	16	32	ἀποκτᾶ	9	
14	γεμάτες	16	33	προσκρούουν	8	
15	Μουσείου	16	34	οὔτε	8	
16	όρεινό	16	35	γλιστροῦσαν	6	
17	χῶρες	12	36	ἱστορίες	6	
18	έξήντα	12	37	έορτὲς	6	
			38	εἴμαστε	6	

II. Λάθη κατὰ περιπτώσεις

α/α		Αιτιολογία
1	τελευταία τελευταῖα	Δυσκολία στή διάκριση θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου
2	πῶς καὶ πώς	Δυσκολεύονται νά διακρίνουν τό ἔρωτηματικό καὶ ἀναφορικό «πῶς»
3	γλώσσα καὶ πράγμα	Τὰ ἔχουν συναντήσει μὲ περισπωμένη
4	αἰώνα καὶ ἀγώνα	Σύγχυση ποὺ, προέρχεται ὅπό τή διδασκαλία τῆς καθαρεύουσας
5	Χῶρες καὶ ώρες	Άδικαιολόγητα λάθη, μιὰ ποὺ δ τονισμός τους στηρίζεται σὲ βασικὸ κανόνα
6	δώρων καὶ τοίχων	Άδικαιολόγητα λάθη(βασ.κός κανόνας τονισμοῦ)
7	έξήντα καὶ έβδομήντα	Τὰ ἔχουν συναντήσει μὲ περισπωμένη